

[Povlsen.]

det kan jo ikke nægtes, at det var en meget skrap Forhøjelse, der fandt Sted af Skolepengene i Fjor, idet de forhøjedes med 50 pCt. Som sagt, Spørgsmaalet har for mig ikke stor Betydning, men jeg har ikke villet modsætte mig det.

Dermed skal jeg anbefale, at man stemmer for samtlige af Flertallet stillede og mod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Gregersen: Retsforbundets Stilling overfor det kongelige Teater er ikke ukendt, og jeg byder det ærede Medlem Hr. Pinholt velkommen paa den Vej, han i Dag er slaaet ind paa. Naar det ærede Medlem imidlertid siger, at der maa være en Mulighed for det kongelige Teater til at skaffe sig Penge udefra, ved jeg ikke rigtig, hvad det ærede Medlem tænker paa, om der f. Eks. tænkes paa at skaffes Midler fra Radiofonien, for saa er der jo kun Tale om at skyde Genvej til Skatteydernes Penge. Og jeg tror, at det ærede Medlem vil mærke, at Modstanden blandt Radiolytterne mod at betale Under-skuddet paa det kongelige Teater er lige saa stor, som det ærede Medlem har mærket Modstanden er blandt Vælgerne i Varde-Kredsen. Det Velkommen, jeg kan byde det ærede Medlem, er altsaa for saa vidt betinget, som jeg endnu ikke er ganske klar over det ærede Medlems Stilling.

Da den nye Ordning traadte i Kraft i 1930, forlod vi det Forstrækningssystem, der hidrørte fra § 6 i den gamle Lov, dette, at det kongelige Teater kunde trække ubegrænset paa Statskassen. Det var saa fin en Institution, at den ikke maatte laane hos private eller hos Bankerne, men kun maatte komme til Staten og laane Penge. De skulde saa betales tilbage, naar Teatret fik Overskud. Det Tidspunkt indtraf imidlertid aldrig, og da Ordningen blev bragt til Ophør, maatte man paa det følgende Finansaar afskrive 15 Mill. Kr. som tabt. Der blev paa den Tid foretaget en Opgørelse af, hvad hver Aften, der spilledes paa Kongens Nytorv, kostede Skatteyderne; det skulde koste dem saadan noget som 7 000 Kr. Den nye Ordning har vel kostet fra 1½ til 2 Mill. Kr. om Aaret, og jeg tror, det er et Tal, som har talt og har talt stærkere maaske til Befolkningen end de ærede Medlemmer i denne Sal. Vi er ganske vist vant til at bevilge store Penge, men nu er vi jo ogsaa kommet saa vidt, at vi ingen Penge har i Kassen og skal til at laane. Mon ikke det burde opmuntre os til i Stedet for at drage nye Opgaver ind under Staten nu at

gaa den modsatte Vej og bringe dem, vi har, til Afvikling? Da der for et Par Maaneder siden fremsattes Forslag om Ophævelse af det kongelige Teater som Statsinstitution, beskæftigede jeg mig naturligvis med det Spørgsmaal, som i Dag er til Behandling, og jeg gjorde det i virkelig Tillid til, at det i Aar skulde lykkes at faa Statsdriften af det kongelige Teater ophævet.

Jeg kunde den Dag, som jeg kan det i Dag, støtte mig til Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Undervisningsminister. Jeg beder om Tilladelse til at citere disse og fremkomme med et Par andre Citater af den højtærede Minister. Den højtærede Minister udtalte:

„Der vil neppe blive Tale om at vende tilbage til den rene gamle Statsdrift med Budgettets Optagelse paa Finansloven o. s. v., men der vil frembyde sig en tredje Vej, den vil blive populær, og den vil rimeligvis blive uundgaelig. Denne tredje Vej er at lade det kongelige Teater gaa over til Privatdrift.“

Det var den højtærede Undervisningsministers Stilling i 1929, og jeg havde altsaa den Tro, da jeg paa mit Partis Vegne fremsatte Forslag til Ophævelse af det kongelige Teater som Statsinstitution, at Undervisningsministeren i 1933 vilde staa paa det samme Standpunkt, Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, gav Tilslutning ved at sige:

„Jeg tror, Ministeren har Ret. Nu er Øjeblikket kommet, hvor Teatret maa vise, hvad det formaar. Jeg tror, det er i den ellefte Time“ — det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at i Dag er den ellefte Time — „thi jeg tror ikke, at det kongelige Teater fra noget politisk Parti vil faa et Tilbud om fortsat Støtte som det, der gives i Dag. Saavel Ledelsen som Kunstnerne derovre maa forstaa, at nu er den belejlige Stund inde, og den vil ikke komme igen. Det kan jeg i alt Fald sige paa Venstrepartiets Vegne.“

Og saa sent som den 12. Januar i indeværende Aar udtalte det ærede Medlem Hr. Pinholt som Venstres Ordfører ved anden Behandling af Finansloven:

„Vi mener, at man nu maa være kommet til det Tidspunkt, da der maa træffes en endelig Afgørelse, hvorved Statens meget store Tilskud til det kongelige Teater afvikles; det har den højtærede Undervisningsminister faaet at vide i Finansudvalget, og der er tilført Finansudvalgets Protokol i Fjor en Udtalelse om, at Venstre nu for sit Vedkommende maa se hele dette Spørgsmaal